

Demonstrační cvičení IFJ

Implementace překladače IFJ21

25. 10. 2021

Zbyněk Křivka

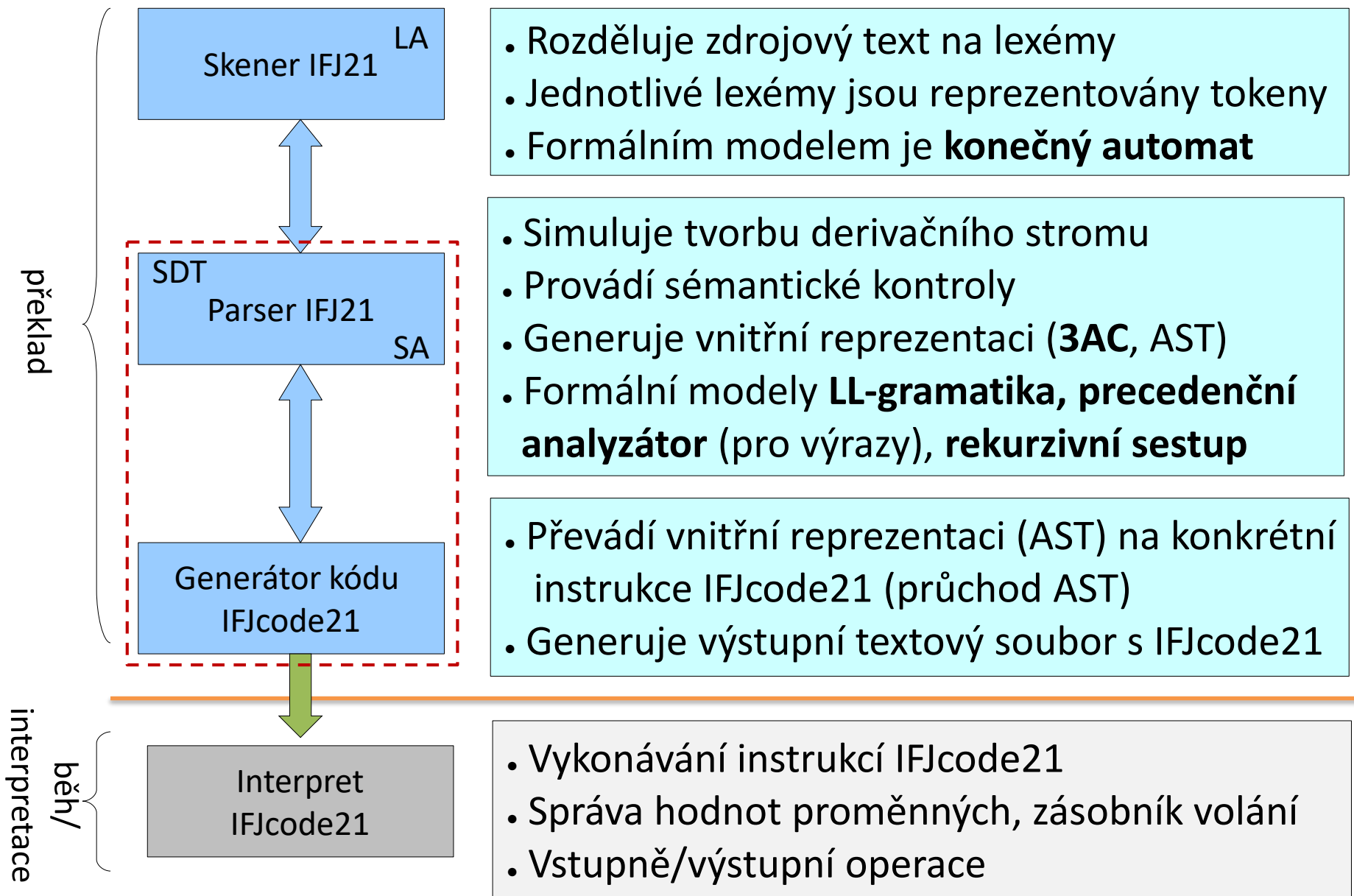
Obsah demonstračního cvičení

- struktura překladače
- představení IFJ21
- lexikální analýza pro IFJ21 (bílé znaky)
- kombinovaná syntaktická analýza
- víceprůchodová syntaktická analýza
- návrh tabulky symbolů
- představení IFJcode21
- **Prohlášení: Existují i jiná správná (i lepší) řešení!
Nediskutujeme bonusová rozšíření.**

Poznámky

- Interpreter pro IFJcode21 zveřejněn v *Souborech* předmětu, složka *Projekt*
  - *Krátký popis na Wiki*
- `/pub/courses/ifj/ic21int @ Merlin`
- Verze pro 64-bitový Linux nebo Windows
- Příklady IFJ21 a IFJcode21 uhladím a též zveřejním

Schéma překladače

IFJ21: Přehled

- Inspirováno jazykem Teal/Lua, vestavěné do jazyka C
- Imperativní, case-sensitive, kompilovaný (`t1 run ...`)
- Staticky typovaný: **integer**, **number**, **string**, **boolean**
- Vestavěné funkce: `readi/n/s`, `write`, `tointeger`, `substr`, ...
- Netradiční operátory: `..` (konkatenace), `#` (délka řetězce)
- Uživatelské funkce (**function**), nepojmenované hlavní tělo
- Deklarace funkce: **global** `fun` : **function**(**integer**) : **string**
- Příkazy:
  - Definice proměnné: **local** `x` : **integer** = 10
  - Přiřazení: `x, err = 10, "popis chyby"`
  - Podmíněný příkaz (**if-then-else-end**), příkaz cyklu (**while-do-end**)
  - Volání funkce (i rekurzivní), příkaz návratu z funkce (**return**)

IFJ21: Hello

```
// Hello World example in IFJ21  
// run it on Merlin by: tl run hello.tl ifj21.tl  
require "ifj21"  
  
function hlavni_program()  
  write("Hello from IFJ21", "\n")  
end  
hlavni_program()
```

```
// Shorter Hello World example in IFJ21  
require "ifj21"  
  
write("Hello from IFJ21\n")
```

mohu volat s promennými
nebo literály, né výrazy

IFJ21: Faktoriál (stdin vs soubor)

-- Program 1: Vypocet faktorialu (iterativne)

require "ifj21"

function main() --Hlavni telo programu

local a : integer = nil   mohu to vypustit a bude to mít stejný efekt

local vysl : integer

write("Zadejte cislo pro vypocet faktorialu\n")

a = readi()

if a == nil then

write("a je nil\n")

return else end   prázdná větev else

if a < 0 then

write("Faktorial nelze spocitat\n")

else

vysl = 1

while a > 0 do

vysl = vysl * a

a = a - 1

end

write("Vysledek je: ", vysl, "\n")

end

end

main()

IFJ21: Funkce

```
require "ifj21"
global g : function (integer) : integer  -- deklarace funkce

function f(x : integer) : integer
  if x > 0 then return x-1
  else
    write("calling g with ", x)
    return g(x)
  end
end

function g(x : integer) : integer
  if x > 0 then
    write("calling f with ", x)
    return f(x)
  else return -200 end  -- proč musí být před end bílý znak?
end

function main()
  local res : integer = g(10)
  write(res)
end main()
```

main je zde další prikaz, bude se tedy volat fce

IFJ21: Vícenásobné přiřazení

require "ifj21"

```
function foo(x : integer, y : integer) : integer, integer
  local i : integer = x
  local j : integer = (y + 2) * 3
  i, j = j+1, i+1  -- vyhodnocuj zprava a přiřazuj později
  return i, j
end
```

```
function main()
  local a : integer = 1
  local b : integer = 2
  a, b = foo(a, b)  -- returns 13, 2
  if a < b then
    print(a, "<", b, "\n")
  else
    print(a, ">=", b, "\n")
    local a : integer = 666
  end
  print(a)  --[[ prints 13 ]]
end
```

main()

IFJ21: Rozsah platnosti a viditelnost

require "ifj21"

```
function program()
  local y : integer = 20
  if 1 == 1 then
    y = 10
    write(y)
  else
    write(y)
  end
  write(y) -- vypise 10

  local i : integer = 1
  while i <= 10 do
    local i : integer = i + 5    buřt here
    i = i + 1
    write(i)
    -- nekonecny cyklus (7...)
  end
end
```

program()

IFJ21: Bílé znaky

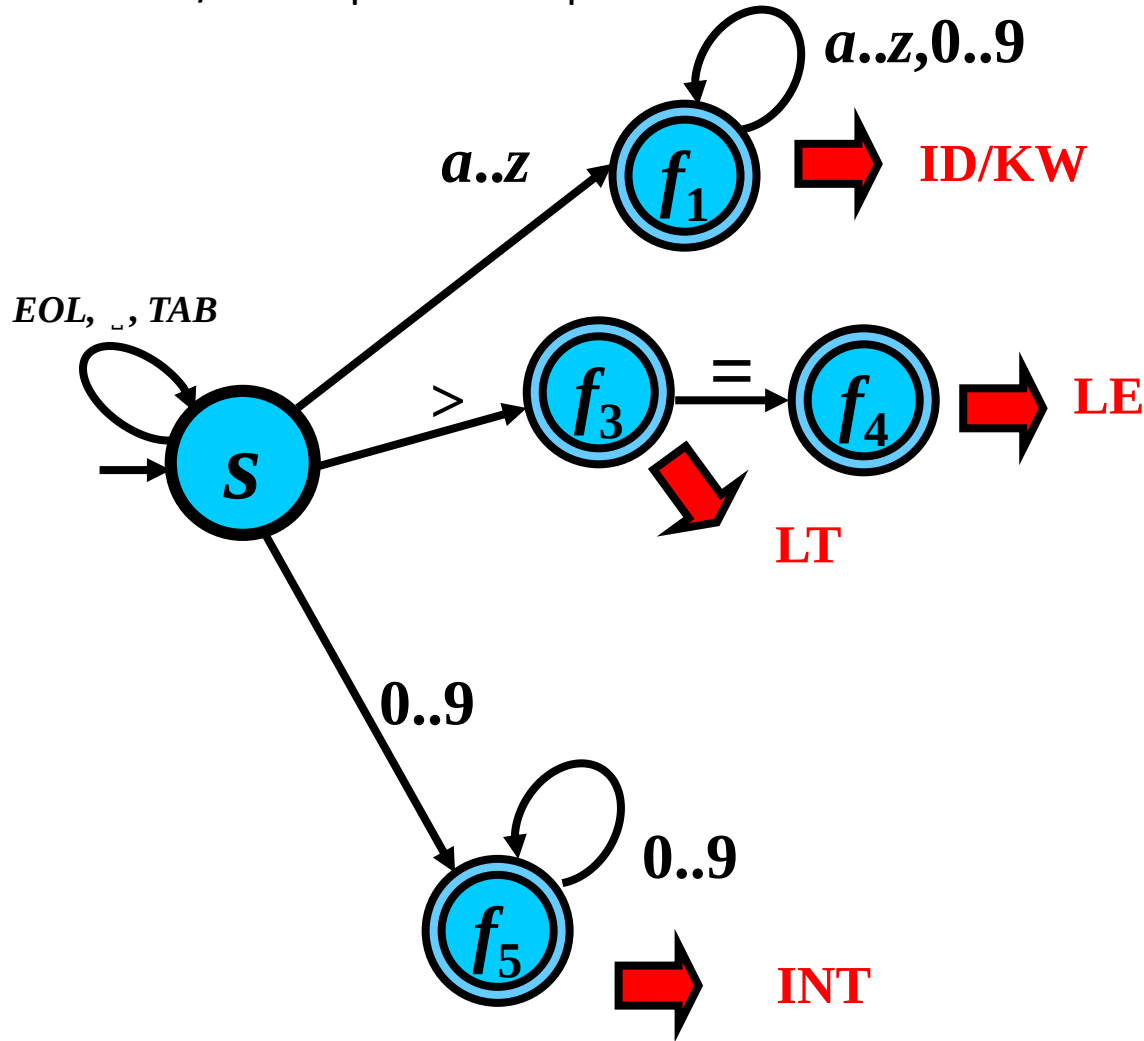
```
require "ifj21"

function whitespaces
()
local
s
:
string
=
"\x3A0"write(s, "\n")

s = "a\255b"
write(s
,
"\n")x=0
-
1write(x)
end whitespaces()
```

Lexikální analýza, jednoduché

Ilustrační/nekompletní DKA pro LA:


```
if _i<  
13then _else  
end
```

Občas nutno vrátit znak (buffer, ungetc).

Je nutné vracet bílé znaky?

Syntaktická analýza

- Doporučenou metodou je **rekurzivní sestup (RS)** v kombinaci s **precedenční syntaktickou analýzou (PSA)** pro výrazy
- Nutno zajistit korektní předávání řízení mezi oběma metodami
- Po přijetí tokenu **if** lze jednoznačně spustit **PSA**
- Pozor na problém s rozpoznáním příkazu přiřazení či volání funkce:

```
a = fce ()
```

```
a = a - 1
```

```
fce ()
```

jak to řešit?? kouknu do tably symbolu a podle toho se rozhodnu

- Po přijetí tokenu '=' nevíme, jestli nenásleduje volání funkce
- Token(y) načtený navíc je **nutno předat PSA**
- Zatím jsme neřešili, jak proběhne předání řízení zpět **RS** ...

Ukončení precedenční SA

```
if a > 5 then ...
```

- U **then** víme, že jde o konec výrazu podmínky u **if**.

```
a = a - 1 EOL  
+ 1 write(a)
```

- **IFJ21**: Výraz může končit i před neočekávaným identifikátorem – prozkoumejte další tokeny značící konec výrazu, tj. konec vstupu pro **PSA** – *virtuální* token '\$'.
- **IFJ21**: Bílé znaky nejsou známkou konce výrazu.

Jedno/Dvouprůchodová analýza

```
global f : function(int) : int
function g()
    local j : integer = 0
    j = f(3)
    f(j)
end
function f(i:int):int
    return i
end
```

id zatím není v TS | vložím funkci vč. signatury, chybí tělo

v TS je deklarovaná funkce, zkontroluji typy, generuji volání této funkce

kontrola, že použitá funkce bude i definovaná

- **Jednoprůchodová SA s doplněním** informací později
  - Speciální seznam chybějících informací resp. akcí/kontrol k dodatečnému provedení. Např. pozdější definice.
  - Generování AST/IR pro pozdější generování instrukcí. Např. použití návěští před jeho vygenerováním do cílového programu.
- **Dvouprůchodová SA** – deklarace slouží pro vyhnutí se dvouprůchodové SA

Tabulka symbolů (TS)

- Skener ze své podstaty nepotřebuje TS.
- Předá-li Skener token, musí Parser provádět další kontroly.
- Příklad:

```
global jinaFunkce : function(string) : string
function novaFunkce(par : string)
    local prom : string = par
    prom = jinaFunkce(par)
end
```

Ve všech tučných případech rozezná Skener identifikátor.

- Má však Skener vkládat nebo vyhledávat v TS?
- Jak se chovat při duplicitě/chybějícím záznamu v TS?
(definice funkce nebo volání funkce?)
- U proměnných se musí Parser starat o rozsah platnosti.

Návrh tabulky symbolů

- Co všechno je potřeba pro ověření sémantiky a generování kódu?
- Záznamy pro **proměnné** a **funkce**
- Globální TS (funkce), lokální TS pro každou funkci

```
function foo(param : integer) : integer
    local prom1 : integer = param
    //local prom1 : integer // error: redef. variable
    return prom1 + 5
end
# Proměnné z hlavního těla -> GTS nebo LTS?
...
```

- Implementace lokální TS (dle varianty zadání a ...):
  - Zásobník/seznam TS (symbol → struktura s atributy)
  - TS zásobníků (symbol → zásobník struktur s atributy)
  - TS se složeným klíčem (úroveň zanoření + symbol → struktura s atributy)
  - ...

Návrh tabulky symbolů

- **Informace o identifikátorech** (jméno, druh (F/V), ...)
  - a) **Informace o proměnných** (init?, dat. typ?, použita?)
  - b) **Informace o funkcích:**
    - seznam formálních parametrů a jejich typů
    - návratové typy
    - lokální TS
    - Byla již definována? Kompletní informace?
    - Interní reprezentace těla funkce (příp. návěští funkce)
    - ...

A kam s hodnotami proměnných?

- Nemůžeme je všechny uložit do TS? **Ne!**
- Proč? **Během interpretace již nebude TS k dispozici!**
  - Musíme pracovat s instrukcemi IFJcode21 a jeho paměťovým modelem ...

Derivační strom vs Abstraktní syntaktický strom

$x = f(10, \text{par})$

- Výňatek LL gramatiky pro volání funkce (ne IFJ21):

$\langle \text{STMT} \rangle \rightarrow \mathbf{id = id (\langle PL \rangle)}$

$\langle PL \rangle \rightarrow \varepsilon$

$\langle PL \rangle \rightarrow \langle \text{TERM} \rangle \langle \text{PL2} \rangle$

$\langle \text{PL2} \rangle \rightarrow , \langle \text{TERM} \rangle \langle \text{PL2} \rangle$

$\langle \text{PL2} \rangle \rightarrow \varepsilon$

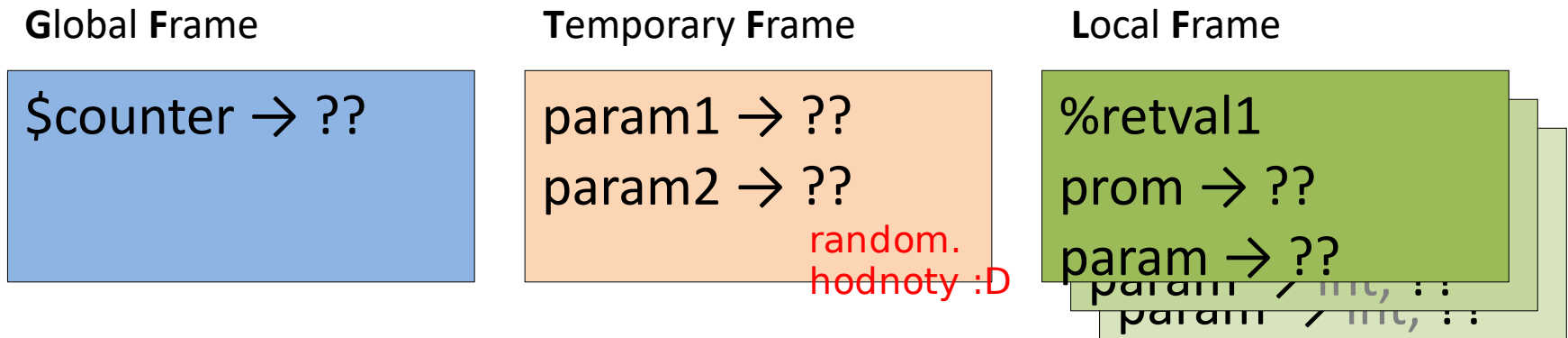
$\langle \text{TERM} \rangle \rightarrow \mathbf{id}$

$\langle \text{TERM} \rangle \rightarrow \mathbf{int}$

IFJcode21

- **IFJcode21** **versus** IFJ21:
  - Case-sensitive jen částečně (operandsy), .IFJcode21
  - Volnější pravidla pro identifikátory (% , & , \$, * , ...)
  - Operandy oddělujeme **bílým znakem** (ne čárkou!)
  - IFJcode21 je dynamicky typovaný (typ dán hodnotou)
- **IFJcode21** **versus** typický assembler:
  - Redundantní operační kódy (3AC i zásobníkový kód)
  - Chybí registry, vysokourovněvější práce s pamětí
    - Rámce (slovníky proměnných, tj. přístup přes identifikátor)
  - Nepřístupný čítač instrukcí (PC) a zásobník volání

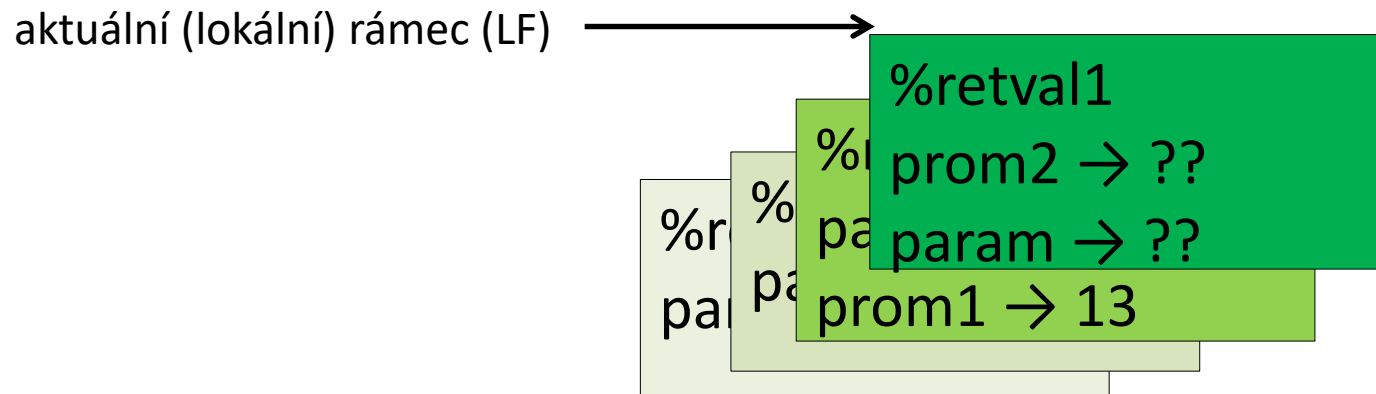
Paměťový model IFJcode21

- **Rámec** = slovník proměnných (přístup přes identifikátor)
- **Záznam v rámci obsahuje:**
  - identifikaci proměnné (pozor na kolize speciálních prom.)
  - hodnotu
  - Typ proměnné? Je proměnná inicializovaná?
⇒ Instrukce TYPE
- **Lokální TS** ⇔ **Lokální rámec**
- **Globální TS** (bez funkcí) ⇔ **Globální rámec**

Jak pracovat s rámcí proměnných

- Pro lokální proměnné využijeme 3 druhy rámců:
  - **zásobník lokálních rámců**

- Rámec vytvořen při vstupu do nového rozsahu platnosti, zrušen při jeho opuštění; sdružovat rozsahy platnosti IFJ21?
- **připravovaný a ukončený rámec** – použijeme dočasný rámec (TF)
  - vysvětlíme při popisu volání funkce

Jak pracovat s rámci proměnných

- Začneme **vrcholem zásobníku rámců**.
- Při volání funkce **vytvoříme nový rámec** a **umístíme jej na vrchol zásobníku** (stane se aktuálním).
- Při návratu z funkce získáme původní kontext **odstraněním rámce dokončené funkce z vrcholu zásobníku**.
- A nyní podrobněji ...

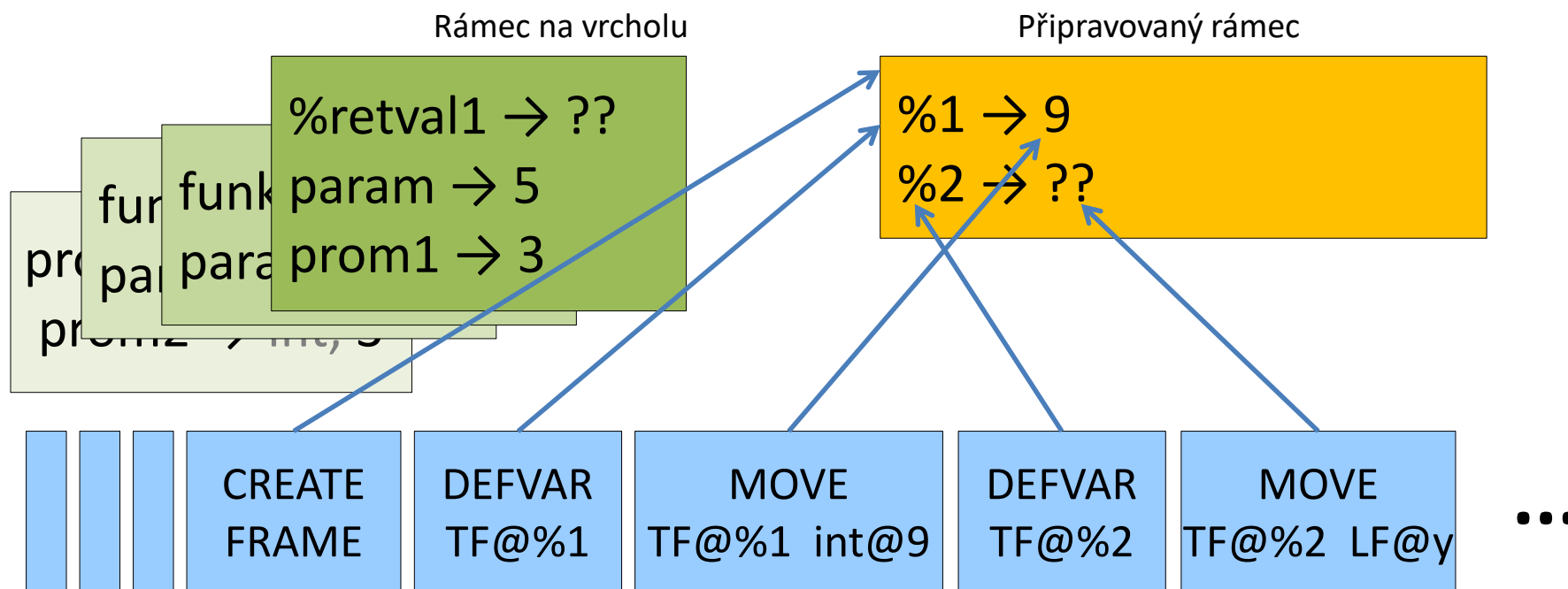
Překlad volání funkcí

```
function mojeFunkce (p1:int, p2:int) : int, int
    # vypocet
    return NavratovaHodnota1, p1+p2
end
...
    výsledek --[[,zahod]] = mojeFunkce(9, y)
...
```

- Třeba vyřešit tři problémy:
  1. Jak dostat do nového rámce parametry?
  2. Jak se vrátíme za volající instrukci?
  3. Jak získat **návratové hodnoty**?

1. Předání parametrů

- Využijeme **připravovaný rámec**
  - Vytvoříme jej jako dočasný rámec.
  - Vytvoříme proměnné pro parametry (nutně nemusíme ještě znát jejich jména; generická %1, %2, ...) a do nich nakopírujeme hodnoty parametrů.

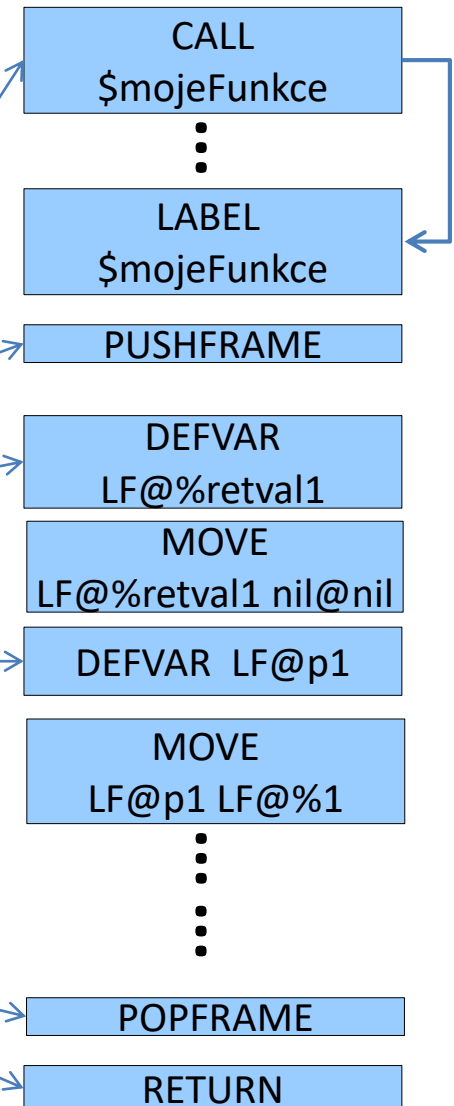
2. Samotné zavolání funkce

Při zavolání funkce provedeme následující:

1. Uložíme do **zásobníku volání** odkaz pro návrat na **následující instrukci**.
2. Přejdeme na **první instrukci funkce**.
3. Přesuneme připravovaný rámec na **vrchol zásobníku lokálních rámců**.
4. Definujeme pomocné proměnné pro **návratové hodnoty**.
5. Definujeme proměnné pro **formální parametry** funkce a naplníme je předanými hodnotami

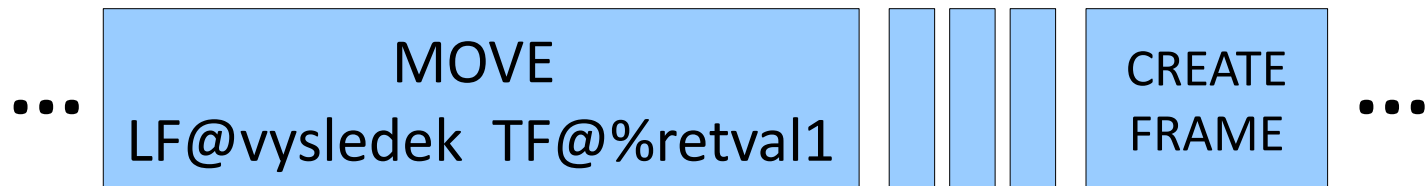
Při ukončení funkce provedeme následující:

1. Přesuneme vrchol zásobníku rámců do **ukončeného rámce**.
2. **Načteme ze zásobníku volání** uložený odkaz pro návrat.

3. Získání návratové hodnoty

- Využijeme **ukončený (dočasný) rámec**
  - Pomocí speciálních proměnných z něj získáme návratové hodnoty (%retval1, ...).
  - Odstranění TF se provede při dalším vykonání CREATEFRAME.

Souhrn: Volání funkce v IFJcode21

```
y = foo(10, "Hi X!")  
print(y)
```

```
.IFJcode21  
JUMP $$main  
...  
LABEL $foo  
PUSHFRAME  
DEFVAR LF@%retval1  
MOVE LF@%retval1 nil@nil  
DEFVAR LF@param1  
MOVE LF@param1 LF@%1  
DEFVAR LF@param2  
MOVE LF@param2 LF@%2  
# code of function foo  
MOVE LF@%retval1 float@0x0p+0  
POPFRAME # callee restores  
RETURN  
...  
LABEL $$main # main body  
DEFVAR GF@y # global var  
...  
CREATEFRAME  
DEFVAR TF@%1  
MOVE TF@%1 int@10  
DEFVAR TF@%2  
MOVE TF@%2 string@Hi\032X!  
CALL $foo  
MOVE GF@y TF@%retval1  
WRITE GF@y  
# end of main body
```

The diagram illustrates the control flow between the main body and the function `foo`. A blue arrow originates from the `JUMP $$main` instruction in the main body and points to the `LABEL $foo` instruction, indicating the start of the function call. Another blue arrow originates from the `CALL $foo` instruction in the main body and points back to the `LABEL $foo` instruction, indicating the return from the function.

Definice proměnné v těle cyklu

```
...  
while i < 2 do  
    local a : integer = i  
    i = i + 1  
    local j : integer = 0  
    while j < 2 do  
        local b : integer = a + j  
        write(b, j)  
    end while  
end while  
...
```

- Jak se vyhnout opakované definici proměnné *j*, *a* a *b*? Např.
  - Vytknout definici přes DEFVAR před cyklus (nejvíc vnější)
  - U „vnitřních“ proměnných si značit jejich zanoření ve jméně (*i*\$1, *a*\$2, *j*\$2, *b*\$3) (Např. „write(*b*, *j*)“ pracuje s *b*\$3 a *j*\$2)
  - Na místě lexikální definice (např. „**local** *b* : integer = *a* + *j*“) provést pouze reinicializaci
- Alternativa: vytvářet vždy nové rámce LF, ale nutno zajistit přístup k neredefinovaným proměnným (např. *i*) z překrytých rámců

Práce s konstantami/literály

- Značíme si v IR či TS a při generování vkládáme přímo do instrukcí IFJcode21

- Práce s řetězcovými literály:

- Skener IFJ21 načítá Teal/Lua řetězec

"Hello World\x0A!"

- Převod na řetězcovou reprezentaci v IFJcode21

string@Hello\032World\010!

- Vstup ze standardního vstupu

- zajišťuje instrukce READ např. **READ** GF@test string

Hello World↵

načte do GF@test řetězec bez konce řádku

"Hello World"

Práce s konstantami/literály

- Práce s desetinnými literály:
  - Skener IFJ21 načítá Teal/Lua číslo
3.14
  - Převod na hexadecimální reprezentaci v IFJcode21
float@0x1.91eb851eb851fp+1
  - Vstup ze standardního vstupu
    - zajišťuje instrukce READ např. **READ** GF@test float
3.14↵
načte do GF@test číslo, které se pak tiskne hexadecimálně
0x1.91eb851eb851fp+1

Nekompatibilita s Teal (viz. write v ifj21.tl) – tisk celých čísel z proměnných typu number

Práce s návěštími

- Instrukce pro podmíněný skok vyžaduje cíl skoku
- Nutno si vygenerovat unikátní návěští
- A na vhodné místo vložit skok na toto návěští
- A na vhodné místo vložit toto návěští

JUMP

\$mojeFunkce\$if\$2\$false

...

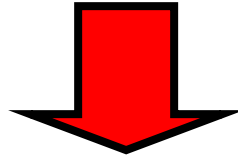
LABEL

\$mojeFunkce\$if\$2\$false

Větvení: If-Then-Else

Pravidlo: **<if-then-else>**

if **<cond>** **then** **<stat₁>** **else** **<stat₂>**

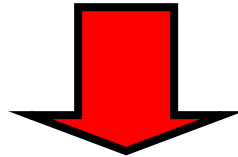
Sémantická akce:

```
{ // vyhodnocení cond
  // do proměnné c.val
  (not , c.val, , c.val)
  (goto, c.val, , L1 )
  // kód stat1 }
  (goto, , , L2 )
  (lab , L1 , , )
  // kód stat2 }
  (lab , L2 , , ) }
```

While cyklus

Pravidlo: **<while-loop>**

while   **<cond>**   **do**   **<stat>**

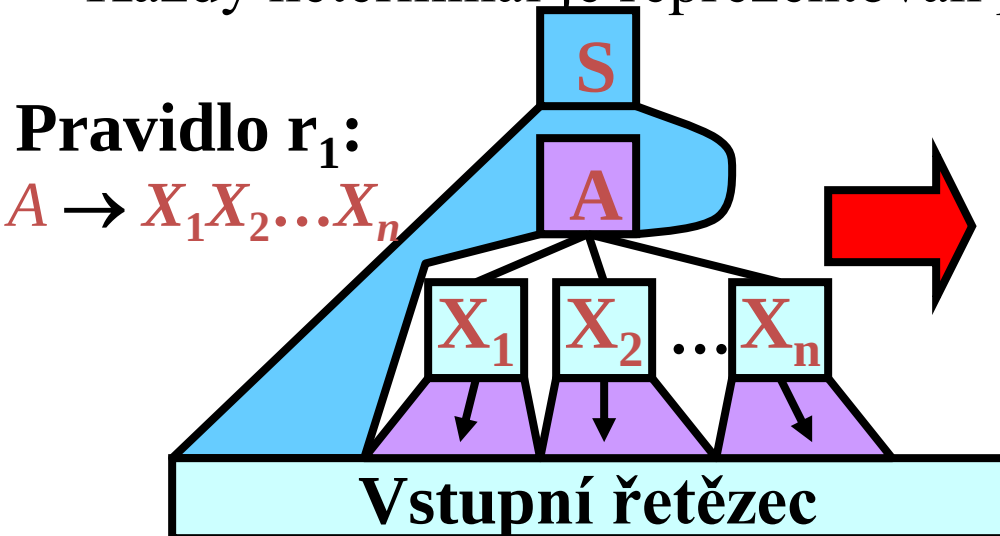
Sémantická akce:

```
(lab , L1 , , )  
{ // vyhodnocení cond  
  // do proměnné c.val  
  (not , c.val , , c.val)  
  (goto , c.val , , L2 )  
  // kód stat  
}  
(goto , , , L1 )  
(lab , L2 , , )
```

Implementace LL Analyzátoru

1) Rekurzivní sestup

- Každý neterminál je reprezentován procedurou, která řídí SA:


```
function  $A$ : boolean;  
begin  
  { $X_1$  analýza}  
  { $X_2$  analýza}  
  ...  
  { $X_n$  analýza}  
end
```

2) Prediktivní syntaktická analýza

- Syntaktický analyzátor se zásobníkem řízený tabulkou

Právě tyto symboly v tomto pořadí jsou uloženy na zásobníku.

Rek. sestup založený na LL-tabulce

1: <prog> → begin <st-list>   6: <stat> → id := add (...
 2: <st-list> → <stat> ; <st-list>   7: <it-list> → , <item> <it-list>
 3: <st-list> → end   8: <it-list> →)
 4: <stat> → read id   9: <item> → int
 5: <stat> → write <item>   10: <item> → id

	beg	end	rd	wr	id	int	,	(	)	;	:=	add
<prog>	1											
<st-list>		3	2	2	2							
<stat>			4	5	6							

```

function stat: boolean;
begin
  stat := false;
  if token = 'read' then begin
    { simulace pravidla 4: <stat> → read id }
    GetNextToken;
    stat := token = 'id';
    GetNextToken; end
  else if token = 'write' then begin
    { simulace pravidla 5: <stat> → write <item> }
    ...
  end;
end;
  
```

Rekurzivní sestup versus syntaxí řízený překlad

```
function stat: boolean;  
begin  
    stat := false;  
    if token = 'read' then begin  
        GetNextToken;  
        stat := token = 'id';  
        { Sém. kontroly: Je id proměnná nebo funkce? }  
        { Sém. akce: Generování vnitřní reprezentace (3AC). }  
        GetNextToken; end  
    else if token = 'write' then begin  
        { Sémantické kontroly a akce }  
        ...  
    else if token = 'id' then begin  
        GetNextToken;  
        if token = ':' then begin GetNextToken;  
            if token = 'add' then begin  
                ...  
            end  
        end  
    end  
end;
```

Rekurzivní sestup – atributy

$x = f(10, \text{prom1})$

- Výňatek LL gramatiky pro volání funkce:

$\langle \text{STMT} \rangle \rightarrow \mathbf{id = id (\langle \text{PARLIST} \rangle)}$

$\langle \text{PARLIST} \rangle \rightarrow \varepsilon$

$\langle \text{PARLIST} \rangle \rightarrow \langle \text{TERM} \rangle \langle \text{PARLIST2} \rangle$

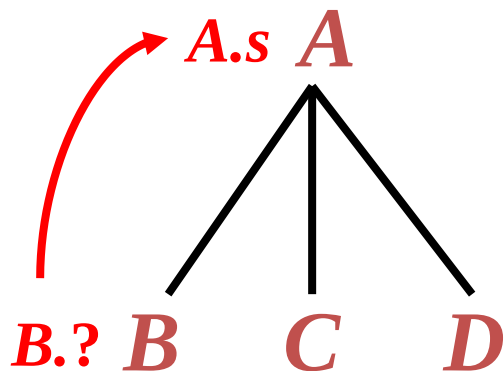
$\langle \text{PARLIST2} \rangle \rightarrow , \langle \text{TERM} \rangle \langle \text{PARLIST2} \rangle$

$\langle \text{PARLIST2} \rangle \rightarrow \varepsilon$

- Jak provádět sémantické akce u parametrů?
  - a) $\downarrow$: ID funkce + pořadí zpracovávaného parametru
  - b) $\uparrow$: plnění seznamu skutečných parametrů

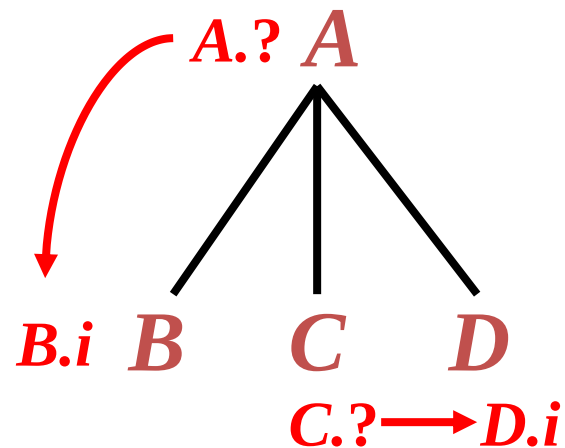
Překlad shora dolů: Úvod

- LL-gramatiky s atributy
- Dva zásobníky:
  - **pro synt. analýzu** × **pro sémant. analýzu**
- Dva typy atributů:
  - **syntetizované:**
(z dítěte na rodiče)

dědičné:

(z rodiče na děti nebo
mezi sourozenci)

Prediktivní analýza – atributy

$f(10, \text{prom1})$

$\langle \text{STMT} \rangle \rightarrow \mathbf{id} \{ \text{checkFun}(\text{id}); L.i \leftarrow \text{id} \} (\langle L \rangle)$

$\langle L \rangle \rightarrow \varepsilon \{ L.s \leftarrow \text{checkPar}(L.i, \_, 0) \}$

$\langle L \rangle \rightarrow \{ T.i \leftarrow (L.i, 1) \} \langle T \rangle \{ L2.i \leftarrow T.s \} \langle L2 \rangle \{ L.s \leftarrow L2.s \}$

$\langle L2_1 \rangle \rightarrow , \{ T.i \leftarrow (L2_1.i_2, L2_1.i_2 + 1) \} \langle T \rangle \{ L2_2.i \leftarrow T.s \} \langle L2_2 \rangle$

$\langle L2 \rangle \rightarrow \varepsilon \{ \text{checkParCount}(L2.i_1, L2.i_2) \}$

$\langle T \rangle \rightarrow \mathbf{id} \{ \text{checkPar}(T.i_1, \text{id}, T.i_2); T.s = T.i \}$

- Sémantické akce se ukládají též na zásobník a nutno je „interpretovat“ (s možným využitím sémantického zásobníku):

- a) $\downarrow$: ID funkce + pořadí zpracovávaného parametru
- b) $\uparrow$: propagují aktualizované pořadí

Precedenční analýza – pomocné/dočasné proměnné

- Syntaktický a sémantický zásobník v Parseru
  - Co cílový kód? Záleží na využití instrukční sady:
    - Při generování kódu v postfixové notaci (zásobníkový kód) → datový zásobník operandů i mezivýsledků
    - Při generování klasického 3AC (ne IFJcode21 syntaxe)
ADD TF@**\$tmp1** LF@x LF@y
MUL LF@vysl TF@**\$tmp1** int@2
- vytváření dočasných proměnných v rámci

Vaše dotazy ???

Další dotazy

- Zotavení z chyb – návratový kód první chyby!
- Relační operátory bez asociativity?
- Implicitní konverze ve výrazech – viz zadání!
- Nástroj pro tvorbu LL tabulky
- Mírně zastaralé "Jak na projekt" z roku 2008
  - Od 2017 vytváříte překladač (ne interpret)!!!
- Minimální funkcionalita?
  - lex. + synt. analýza, generování kódu (definice proměnné, jednohodnotové přiřazení, základní výrazy, výpis),
dále implementace příkazů a nakonec volání funkce
- ... čtěte zadání, wiki, fórum, Discord ...